

Arribar a consensos no sempre és fàcil. El consens és una filosofia que no entén de radicalismes partidistes; una forma d'entendre la política com a construcció col·lectiva que ha format part indissoluble del govern de Vila-real des del primer dia i ho seguirà fent els pròxims quatre anys. Pot haver diferències polítiques –que les hi ha, evidentment, i moltes- però sempre he treballat des de l'alcaldia per arribar a consensos que beneficien l'interés de tots els vila-realencs.

El primer exemple d'aquesta voluntat és el mateix govern, plural però cohesionat, que he tingut l'orgull de presidir. 13 regidors i regidores que ens hem deixat la pell per defensar els interessos dels nostres veïns i fer avançar la ciutat. Però la capacitat i voluntat de consens l'hem demostrada també en moltes altres ocasions, amb altres forces polítiques i amb la societat. El pròxim nomenament de Fills Predilectes als empresaris Colonques i Gómez Mata n'és un exemple, com també ho és l'impuls a la Fundació de Sant Pasqual, la posada en marxa d'iniciatives com Efecte Vila-real, la Fundació Globalis o l'acord amb els familiars de Llorens Poy, amb el consens de tots els grups, per a l'obtenció del seu llegat per a la ciutat.

Era voluntat de l'artista que els vila-realencs poguérem gaudir de la col·lecció a través d'un fundació, un projecte ambiciós que hem de fer també viable. En això hem treballat i treballarem, amb el convenciment que farà falta arribar a nous consensos que haurem de construir amb la pròxima corporació i amb administracions supramunicipals –principalment, Generalitat i Diputació- que, malauradament, han estat d'esquenes als vila-realencs.